

**RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH**

Warszawa; 15 października 2021 r.

**KOMUNIKAT
Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych**

Informuję, że w oparciu o ustalenia czynności wyjaśniających w sprawach dotyczących popełnienia przewinień dyscyplinarnych, w tym wyczerpujących znamiona przestępstw ściganych z urzędu, postanowieniami z 5 października 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędzia Przemysław W. Radzik wszczął postępowania dyscyplinarne i przedstawił zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych z art. 107 § 1 ustawy z 21 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu obowiązującym do 20 lutego 2020 r. względem Beaty M, sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, oraz z art. 107 § 1 pkt 3 i 5 Prawa o ustroju sądów powszechnych względem Olimpii B.-M., sędziego Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp.

W szczególności, sędzia Beata M. stanęła pod zarzutami, że :

- w okresie od 13 sierpnia 2012 r. do 10 października 2012 r. w Krakowie uchybiła godności urzędu w ten sposób, że jako funkcjonariusz publiczny - sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, działając w celu osiągnięcia korzyści osobistej dla ustalonej osoby przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z zasady bezstronności i obiektywizmu sędziów w ten sposób, że w czasie poprzedzającym rozprawę apelacyjną w sprawie o sygnaturze (...), w której była przewodniczącą składu orzekającego, spotkała się z oskarżonym w tej sprawie, który złożył apelację na swoją korzyść i po wysłuchaniu jego krytycznych uwag dotyczących orzeczenia sądu I instancji zapewniła go, że w jego sprawie zapadnie korzystne dla niego orzeczenie, po czym działając jako Sąd, na skutek rozpoznania apelacji na rozprawie, zaskarżony wyrok zmieniła na korzyść oskarżonego (...), co naruszało wynikającą z art. 178 ust. 1 Konstytucji RP zasadę niezawisłości sędziowskiej oraz wynikający z art. 82 Prawa o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności powinność stania na straży prawa i unikania wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności sędziego lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności, jak również zasady etyki zawodowej określone w § 2, 3a, 4, 9, 10, 16 i 17 pkt 1 Zbioru Zasad Etyki

Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych, wyczerpując przy tym znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 231 § 2 Kodeksu karnego, stanowiąc przez to działanie na szkodę interesu publicznego w postaci dobra wymiaru sprawiedliwości,

- w nieustalonym dniu po 10 października 2012 r. w Krakowie uchybiła godności urzędu w ten sposób, że jako funkcjonariusz publiczny - sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie w związku z pełnieniem funkcji publicznej sędziego przyjęła od ustalonej osoby korzyść majątkową w postaci telefonu komórkowego (...), w zamian za wydanie korzystnego dla niego, jako oskarżonego wyroku w sprawie o ustalonej sygnaturze akt Sądu Okręgowego w Krakowie, w której brała udział jako przewodnicząca składu orzekającego, co naruszało wynikającą z art. 178 ust. 1 Konstytucji RP zasadę niezawisłości sędziowskiej, wynikający z art. 82 Prawa o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności powinność stania na straży prawa i unikania wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności sędziego lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności, jak również zasady etyki zawodowej określone w § 2, 3a, 4, 9, 10, 16, 17 pkt 1 i § 19 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych, wyczerpując przy tym znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 228 § 3 Kodeksu karnego,

- w nieustalonym dniu 2013 roku, nie później niż w dniu 11 marca w Krakowie uchybiła godności urzędu w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą wiedząc że jest on funkcjonariuszem publicznym zatrudnionym na stanowisku Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Krakowie (...) przywłaszczyła powierzone przez Skarb Państwa do dysponowania Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie środki pieniężne w kwocie 5 000 złotych, w ten sposób, że zawarła (...) pozorną umowę o dzieło nr (...) na kwotę 5.000,00 zł której przedmiotem było wykonanie dzieła „Windykacja należności sądowych w aspekcie (...)”, które to dzieło zgodnie z uprzednimi ustaleniami poczynionymi pomiędzy nią a ustalonym współsprawcą nigdy miało nie być wykonane, a celem zawarcia owej umowy było ukrycie przywłaszczenia powierzonych przez Skarb Państwa środków finansowych, a następnie wystawiła rachunek z dnia 11 marca 2013 roku za wykonanie ww. umowy, który to rachunek (...) przekazał do realizacji wiedząc, iż dzieło nie zostało zrealizowane, w wyniku czego otrzymała wynagrodzenie w kwocie 4 280 złotych netto, co naruszało wynikający z art. 82 Prawa o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności powinność stania na straży prawa i strzeżenia w służbie i poza służbą powagi stanowiska sędziego i unikania wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności, jak również zasady etyki zawodowej, określone w § 2, 4, 10, 16, 17 pkt 1 i 18 Zbioru

Zasad Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych, wyczerpując przy tym znamiona umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego z art. 231 § 2 Kodeksu karnego i art. 284 § 2 Kodeksu karnego w zw. z art 11 § 2 Kodeksu karnego, stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego Skarbu Państwa reprezentowanego przez Ministra Sprawiedliwości.

Z kolei, sędzia Olimpia B.-M. stanęła pod zarzutami, że:

- w dniu 24 maja 2021 r. w Gorzowie Wlkp. uchybiła godności urzędu oraz podjęła działania kwestionujące umocowanie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej w ten sposób, że jako funkcjonariusz publiczny, przewodnicząca składu orzekającego w sprawie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygnaturze akt (...), poświadczyła nieprawdę w treści sporządzonego najpóźniej 24 maja 2021 r. uzasadnienia do wydanego 23 kwietnia 2021 r., na posiedzeniu niejawnym wyroku w tej sprawie i jednocześnie, przekraczając swoje uprawnienia, poprzez przyznanie sobie kompetencji do ustalania i oceny sposobu działania konstytucyjnego organu państwa - Trybunału Konstytucyjnego, powołując się na później wydany wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) z 7 maja 2021 r., zakwestionowała legalność wyboru sędziego Trybunału Konstytucyjnego Mariusza Muszyńskiego oraz znieważyla go określeniem „dubler”, a nadto przy bezpośrednim odwołaniu się do wskazanego wyroku ETPC z 7 maja 2021 r., wyartykułowała stanowisko, że skład Trybunału Konstytucyjnego (TK), który 5 lipca 2017 r. ogłosił w sprawie SK 8/16 postanowienie z udziałem sędziego TK Mariusza Muszyńskiego „...*był wadliwy, nieprawidłowy i nie można było go uznać za sąd ustanowiony zgodnie z ustawą*” – co stanowiło podstawę zignorowania wskazanego orzeczenia TK przy wyrokowaniu w sprawie (...), a co w sposób oczywisty nie odpowiadało rzeczywistości w sytuacji, gdy uzasadniający to działanie wyrok ETPC został wydany po 24 kwietnia 2021 r., a zatem po wydaniu wyroku w sprawie (...), przez co naruszając art. 190 Konstytucji RP w zakresie kwestionowania powszechności obowiązywania i mocy ostatecznej orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego oraz wyczerpując znamiona przestępstw z art. 271 § 1 Kodeksu karnego i art. 231 § 1 Kodeksu karnego działała na szkodę interesu publicznego w postaci prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, a w konsekwencji naruszyła przepis art. 82 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych, określający obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności obowiązek stania na straży prawa,

- w dniu 29 czerwca 2021 r. w Gorzowie Wlkp. uchybiła godności urzędu w ten sposób, że w piśmie adresowanym do Prezesa i Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., zawarła manifest polityczny dotyczący jej poglądów i ocen związanych z działalnością Ministra Sprawiedliwości - członka konstytucyjnego organu państwa - Rady Ministrów w zakresie dokonanego w listopadzie 2017 r. odwołania ze stanowisk Prezesa i Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., zarzucając Ministrowi Sprawiedliwości bezprawne przerwanie kadencji pełniących te funkcje sędziów i powołanie do ich pełnienia innych sędziów Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp., podważając tym samym określone ustawą prerogatywy Ministra Sprawiedliwości do przeprowadzenia zmian na stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów powszechnych, określone w art. 17 ustawy z 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r. poz. 1452) oraz art. 25 § 1 i 2 ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych jak również kwestionując status i legalność sprawowania funkcji Prezesa i Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim przez sędziów Annę Kuśnierz-Milczarek i Dorotę Bobrowicz, pomówiła je przy tym, że „...skusiły się na stanowiska całkowicie zależne od ministra Zbigniewa Ziobry” i winny przez to „...zrezygnować z funkcji nabytej w wyniku politycznej nominacji ministra Z. Ziobry i bezprawnego odwołania poprzedników”, to jest o takie postępowanie, które mogło poniżyć je w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia urzędu sędziego sądu powszechnego i funkcji zwierzchnich w sądownictwie poprzez podważanie ich statusu oraz kwestionowanie posiadania przymiotu niezawisłości, przez co naruszyła wynikającą z art. 178 ust. 3 Konstytucji zasadę apolityczności sędziów oraz wynikający z art. 82 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych obowiązek postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności obowiązek stania na straży prawa, to jest zachowań przynoszących ujmę godności sędziego i podważających zaufanie do jego niezawisłości i bezstronności oraz naruszających zasady etyki zawodowej, określone w § 2, § 4, § 5 ust 2, § 10 i 16 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych.

(-) SSA Piotr Schab
RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH